

Z OBSAHU

Panna Maria Bolestná v Kíbeho, str. 4
Antisemitismus jako znamení doby, str. 10
Gaza, Írán a Arabové, str. 12

Tradice Otců Z velikonoční homilie biskupa Melitona ze Sard [II. století]

Proroci předpověděli mnoho o velikonočním tajemství, kterým je Kristus. Přišel z nebe na zem kvůli trpícímu člověku. Toho si oblékl v panenském lůně a jako člověk přišel na svět. Skrze tělo podrobené utrpení na sebe vzal utrpení trpícího člověka a tělesná utrpení zničil. A duchem, který nemohl zemřít, usmrtil vražednou smrt.

Byl přiveden jako beránek a zabit jako ovce. Pečetí vlastního Ducha označil naše duše a pečetí své krve údy našeho těla.

Kristus je ten, který nás vyrval z otroctví ke svobodě, z temnoty ke světlu, ze smrti k životu, z tyranie k věčnému království. Učinil z nás nové kněžstvo a lid vyvolený navěky. Kristus je velikonoční Beránek naší spásy.

Kristus je ten, který v mnohých mnoho vytrpěl: v Ábelovi byl zavražděn, v Izákovi mu byly svázány nohy, v Jakobovi musel pobývat v cizině, v Josefovi byl prodán, v Mojžíšovi jako dítě odložen, v beránkovi zabit, v Davidovi pronásledován, v prorocích zneuctěn.

Kristus je ten, který se v Panně stal člověkem, který byl pověšen na dřevo a pohřben do země, který vstal z mrtvých a vystoupil do výšin nebes.

Kristus je ten nový beránek, který neotevřel ústa, beránek zabíjený, narozený z Marie, krásné ovečky. On je ten, který byl vybrán ze stáda a vlečen na porážku, večer obětován a v noci pohřben; ten, kterému nebyly na dřevě zlámány kosti a pod zemí se nerozpadl v prach; ten, který vstal z mrtvých a vzkřísil člověka z nejlubšího hrobu.

Stat crux dum volvitur orbis

Úvaha ve chvílích zrady

Na vrcholu postu se naše země propadla do zmatku: uprostřed práce s evropským předsednictvím padla vláda a nikdo – zejména politici – neví, co dál. Přitom motivy této nesmyslné akce byly čistě sobecké a malicherné.

Je to souhra náhod? Zčásti ano, protože iniciátoři protivládní akce zřejmě příliš nevěřili, že jim jejich destruktivní dílo vyjde.

Ale z větší části zde vyústila naše tendence k individualismu chápanému jako absolutizace vlastního prospěchu. Tento individualismus je, paradoxně, dědictvím socialismu: upozornil nás na to už před lety katolický teolog Michael Novak; řekl, že režim, který se zaklínal celospolečenskými zájmy, ve skutečnosti lidi zahnal do soukromých ulit jejich vlastních, soukromých zájmů. Proto, dodal, se mezi našimi politiky tak výrazně ujala filosofie objektivismu Američanky Ayn Randové, jež odmítá jakoukoli solidaritu a soucit v životě společnosti.

Mnozí, kdo uznávají primát obecného dobra, se cítí nejnovějšími událostmi

zrazení. Patří k nim i valná část křesťanů, pro něž ohled na potřeby bližních i na zájem občanského celku patří k základní myšlenkové výbavě. A tato zrada nás zasáhla ve chvílích, kdy bychom měli být soustředěni na pokání, na hledání vlastních vin.

Když jsem byla mladé děvče, poslal mi můj otec z pracovního tábora křížek z měděného plechu. Je na něm vyryté heslo *Stat crux dum volvitur orbis* – Kříž stojí, zatímco se svět kymácí. A tento kříž mluví. Mluví o Něm, který sám sebe obětoval za všechny, a mluví i k těm, kdo nechtějí obětovat nikdy nic, pro nikoho. My křesťané, aniž bychom o to usilovali, dostáváme do rukou aktuální odpovědnost: mluvit o primátu obecného dobra. Ne tedy mluvit jen o tom, že ten či onen politik je darebák, protože hrdinové obvykle v politice nebývají; ale znovu požadovat, aby v naší společnosti dostal přednost veřejný zájem před soukromým prospěchem. To jsme požadovali před dvaceti lety. Požadujme to i dnes. Nahlas.

Michaela Freiová

ZPRÁVY

Podrobný program návštěvy Benedikta XVI. ve Svaté zemi

Vatikán. Tiskové středisko Svatého stolce zveřejnilo program apoštolské cesty Benedikta XVI. do Svaté země ve dnech 8. – 15. května.

Do Jordánska odletí papež v pátek **8. května**. V hlavním městě Amán, po uvítacím ceremoniálu, navštíví nejdříve centrum *Regina Pacis*, pak se sejde s jordánským královským párem.

V sobotu **9. května** odjede z Amánu navštívit baziliku na hoře Nebo, odkud Mojžíš uviděl zemi zaslíbenou a v nedaleké Madabě papež požehná základní kámen univerzity Latinského patriarchátu. Zpět v Amánu, ještě před polednem navštíví Muzeum Ascemita a mešitu, před ní se setká s muslimskými náboženskými představiteli, diplomatickým sborem a rektory jordánských univerzit.

V podvečer pak bude Svatý otec předsedat modlitbě nešpor za přítomnosti kněží, řeholníků a řeholnic, seminaristů a zástupců církevních hnutí v melchitské katolické katedrále svatého Jiří.

V neděli **10. května** v 10.00 bude Benedikt XVI. sloužit mši svatou na mezinárodním stadionu v Amánu a po ní tu také přednese promluvu před modlitbou *Regina Coeli*. Po obědě s patriarchy a biskupy na latinském vikariátu se Benedikt XVI. vydá do Betánie za Jordánem na místo Ježíšova křtu. Tam požehná základní kameny římskokatolického a melchitského kostela.

V pondělí **11. května** dopoledne se papež rozloučí s Jordánskem a odletí do Izraele. Odpoledne se v Jeruzalémě setká s prezidentem Šimonem Peresem a poté navštíví památník Jad Vašem. V podvečer se také setká se zástupci organizací pro mezináboženský dialog.

V úterý **12. května** dopoledne navštíví papež Skalní dóm na Chrámové hoře a setká se s velkým muftím mešity. Pak se vydá ke Zdi nářků a sejde se s jeruzalémskými vrchními rabíny. Krátce před polednem má papež na programu modlitbu *Regina Coeli* ve Večeřadle společně s ordináři Svaté země a návštěvu latinské konkatedrály v Jeruzalémě. Odpoledne v 16.30 bude Benedikt XVI. sloužit eucharistickou bohoslužbu v údolí Josafat.

O den později, ve středu **13. května**, navštíví papež Betlém. Tam bude v 10.00 předsedat na Jesličkovém náměstí mši svaté. Odpoledne navštíví jeskyni Narození, nemocnici pro novorozence a uprchlický tábor. V podvečer Svatého otce přijme prezident palestinské samosprávy Mahmúd Abbás.

Čtvrtek **14. května** stráví papež v Nazaretu. Dopoledne bude za městem sloužit mši svatou. Ve františkánském konventu poobědvá s místními ordináři a františkánskou komunitou. Odpoledne se tu setká s izraelským premiérem. V auditoriu kostela Zvěstování Páně pozdraví náboženské představitelé Galileje. Večer je na papežově programu modlitba nešpor s biskupy, kněžími, řeholníky, řeholnicemi, zástupci církevních hnutí a pastoračními asistenty Galileje v bazilice Zvěstování.

V poslední den cesty do Svaté země, v pátek **15. května**, čeká Svatého otce dopoledne ekumenické setkání v sídle řecko-pravoslavného jeruzalémského patriarchy a návštěva baziliky Božího hrobu a kostela sv. Jakuba arménské apoštolské církve. Po poledni Benedikt XVI. odletí zpět do Vatikánu.

Ra Vat

Pomoc pro křesťany ve Svaté zemi

Prefekt Kongregace pro východní církve kardinál Leonardo Sandri zaslal všem biskupům světa dopis, který je vybízí ke sbírce na křesťany ve Svaté zemi. Dopis vyjadřuje starost o postavení křesťanů, zvláště nyní po konfliktu v Gaze.

V chodu je už několik projektů pomoci: granty pro kněze a seminaristy ke studiu na papežských univerzitách, programy obnovy pro konkrétní místa: Jeruzalém, Betánie, Betlém, Haifa, Magdala, Nazaret a Nábulus (původně Šechem). Další projekty podporují jednotlivé farnosti, rodiny, školy a univerzity a – prostřednictvím Kustodie Svaté země – kulturní projekty, jako je fakulta biblických věd a archeologie na *Studium Biblicum Franciscanum* v Jeruzalémě.

Latinský patriarchát v Jeruzalémě publikoval zvláštní modlitbu za blížící se pouť Benedikta XVI. do Svaté země.

VIS

Spojené království: Bude změněn zákon o posloupnosti trůnu?

Premiér Gordon Brown zahájil s Buckinghamským palácem rozhovory o možné změně Zákona o posloupnosti trůnu (*Act of Settlement*) z roku 1701. Ten mj. zakazuje panovníkovi i členům jeho rodiny přestoupit ke katolicismu nebo si vzít katolíka; jinak by byl vyrazen z posloupnosti následnictví.

Toto pravidlo bylo zavedeno za revoluce roku 1688, kdy byl svržen katolík Jakub II., a pak převzato do Zákona o posloupnosti trůnu.

Úloha panovníka jako hlavy anglikánské církve však má být zachována.

V posledním desetiletí učinila britská vláda některé kroky, jimiž si katolíky znepráčetila (antidiskriminační zákon, který nutí adopční agentury přidělovat děti homosexuálům, výzkum lidsko-zvířecích embryí atd.). Změna Zákona o posloupnosti trůnu má tedy být pokusem si katolíky získat a připravit cestu pro papežskou návštěvu Británie.

Telegraph

ZPRÁVY

Praha: Pochod pro život 2009

Dne 28. března prošel centrem Prahy Pochod pro život. Asi 1000 dospělých i dětí s bílými kříži a transparenty v několika set metrů dlouhém průvodu dali najevo svůj nesouhlas s potraty. Průvodu předcházela mše v kostele sv. Jiljí, odsud se lidé pomalu přesunuli přes Staroměstské náměstí a Ovocný trh na Václavské náměstí. Akce se koná každoročně u příležitosti Dne nenarozených dětí, který připadá na 25. března.

„Snažíme se tímto způsobem upozornit na to, že v České republice je stále platná legislativa upravující umělý potrat, umožňující zabíjení nenarozených dětí, v čemž my vidíme velký problém,“ řekla ČTK prezidentka Hnutí pro život Zdeňka Rybová. Počet potratů podle ní sice klesá, ale přesto v Česku průměrně dojde k 70 potratům denně, tedy přes 25.000 ročně.

Zatímco minulé ročníky se konaly formou demonstrace, letos organizátoři zvolili podobu křesťanského průvodu. Z Mnichova proto dovezli asi 800 bílých křížů, které rozdávali účastníkům. Někteří demonstrující si přinesli i vlastní transparenty. Stálo na nich například „Člověkem jsem od početí“ nebo „Prosíme vás – dovolte nenarozeným dětem žít“.

Podle odhadu ČTK se průvodu, který organizuje Hnutí pro život, zúčastnilo asi 1000 lidí, rodičů s dětmi, ale také kněží nebo řádových sester. Akci pořadatelé ukončili krátce před 16:00 na Václavském náměstí modlitbou a zpěvem Svatováclavského chorálu a státní hymny.

Podle aktivistů Hnutí pro život, které pochod organizovalo, znamená potrat pro ženu velký zásah, ohrožuje její zdraví i psychiku. „Náš právní řád v tomto patří k nejliberálnějšímu ve střední Evropě,“ uvedla Rybová. Přivítala by proto změnu zákona nebo alespoň jeho úpravu, která by nabídla větší pomoc ženě, která o potratu uvažuje.

„Nejvyšší nárůst byl po roce 1986, kdy došlo k liberalizaci zákona,“ řekla Rybová. V té době se podle ní konalo až 100.000 potratů ročně. Počet potratů se v ČR v posledních letech snižuje. Podle lékařů to souvisí s dostupností hormonální antikoncepce, kterou užívá téměř 40 procent Češek v plodném věku. V roce 1970 se v Česku narodilo téměř 148.000 dětí a bylo provedeno 72.000 potratů. V roce 2007 se narodilo přes 114.000 dětí, ukončeno bylo 25.414 těhotenství.

ČTK

Papež v Kamerunu a v Angole

Ve dnech 17. – 23. března navštívil papež Kamerun a Angolu. V Kamerunu kromě oficiálních setkání s vládními a církevními činiteli navštívil také katolické středisko pro postižené a setkal se s muslimskou komunitou. Zveřejnil zde pracovní dokument II. mimořádného zasedání biskupského synodu pro Afriku. V promluvě k muslimům zdůraznil základní hodnoty, jež jsou křesťanům a muslimům společné: rodinu, sociální odpovědnost, poslušnost Božího zákona a lásku k nemocným a trpícím. Připomněl, že naléhavým úkolem náboženství dnes je rozvíjet potenciál lidského rozumu, který je Božím darem, a jež pozdvihuje Zjevení a víru.

Také v angolské Luandě papež řekl, že Bůh dal člověku dvě křídla: víru a rozum. Angola se teprve zotavuje z občanské války, jež skončila v roce 2002 a stála

půl milionu životů; proto papež zdůraznil potřebu vzájemného respektu, solidarity, lásky a odpuštění. Řekl, že Angola může přispět k tomu, aby si Afrika vytvořila mírovou a solidární budoucnost. „Proto vás prosím: nekapitulujte před právem silnějšího,“ řekl papež.

Církev v Angole patří k nejstarším křesťanským obcím od rovníku. Proto musí, zdůraznil papež, sloužit obecnému dobru pro všechny. V homilii, kterou pronesl na pláni *Cimangola* a kterou vyslechl milion lidí, papež také varoval před vírou v magii, která je zde stále rozšířená (rodiče někdy vyhánějí své děti, protože je podezírají z čarodějnictví). Papež řekl: „Mnozí stále žijí ve strachu z duchů, ze zlovolných, hrozivých sil.“ Vyzval věřící, aby tyto lidi přesvědčovali, že „Kristus triumfoval nad smrtí a všemi okultními silami“.

All Africa, Reuters, Asia News, Ra Vat

Vycházejí papežovy katecheze o církevních otcích

V těchto dnech vychází v Karmelitánském nakladatelství kniha Benedikta XVI. s názvem *Otcové církve*. Od Klementa Římského po Augustina.

Ve druhém svazku středědních katechezí se Svatý otec zaměřuje na církevní spisovatele prvních čtyř křesťanských století. V šestatřiceti katechezích probírá postupně apoštolské otce, apologety a církevní otce křesťanského Západu a Východu.

Čestný titul *Otcové církve* náleží těmto autorům proto, že se stali známými svatostí svého života a pravověrností učení: jsou to sv. Augustin, Cyril Alexandrijský, Jan Zlatoústý, Řehoř z Nyssy a další.

TS ČBK

Hollywood připravuje film o Panně Marii

Na jaře 2010 přijde do kin film o životě Panny Marie. Režuruje ho Argentinec Alejandro Agresti a natáčet začal v Maroku. Hlavní roli hraje Camilla Belle; Jonathan Rhys Meyers vystupuje ve dvojroli archanděla Gabriela a Lucifera, Peter O'Toole hraje Simeona. Producenty filmu jsou Rodrigo Berlanga a Mary Aloe. Film představí Mariino mládí, její život jako mladé matky a její triumf nad Herodem; má to být film o silné ženě.

Filmová společnost MGM plánuje uvést film na Velký pátek, 2. dubna 2010, ve 2.000 kinech najednou.

Kathnet

Poutě do Turecka podporují křesťanskou misii

Tři kardinálové a osm biskupů jihovýchodní Evropy vyrazili do Turecka na dvoutisící výročí narození svatého Pavla. Pozval je biskup Luigi Padovese, apoštolský vikář Anatólie. Poutníci navštíví Iskenderun v Anatólii, Istanbul, Antiochii, Tarsus a Mopsuestii. Budou diskutovat o křesťanské identitě v jihovýchodní Evropě.

Na závěr pouti budou přijati ekumenickým patriarchou Bartoloměje I. a zúčastní se pravoslavných nešpor.

Asia News

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

Poutní svatyně v Kibeho

Foto: picasaweb.google.com

Panna Maria Bolestná v Kibeho

První mariánské zjevení v Africe

V letech 1981 až 1988 se v africké Rwandě zjevovala Panna Maria. Součástí těchto zjevení byla i předpověď genocidy z let 1994 – 1995. Pravost zjevení byla v roce 2001 uznána místním biskupem. Na místě zjevení v Kibeho byla vybudována svatyně, která má poutníkům připomínat evangelium kříže.

Mateřskou péči naší nebeské Matky popisuje řada církevních dokumentů. Samozřejmě je součástí i církevní tradice, a tak již na koncilu v Efezu roku 431 dostala Panna Maria titul Matka Boží.

Dnes jsme svědky četných zjevení naší Paní, která jsou nejen v Evropě. První zjevení v Africe, kdy se Matka Boží Bolestná zjevila třem děvčátkům ve městě Kibeho, bylo ve Rwandě. Bylo uznáno za autentické a biskup diecéze Gikongoro, na jejímž území Kibeho leží, napsal: „Ať se stává Kibeho čím dál tím víc nejpřednějším cílem poutí a setkání

lidí hledajících Boha, kteří tam spěchají, aby se modlili; privilegovaným místem obrácení, zadostiučnění za hříchy světa a smíření.“ Biskupovo prohlášení potvrdil 2. července 2001 papež Jan Pavel II. a povolil tento kult v celé Církvi.

Církev ve Rwandě

Rwanda je malý vnitrozemský stát v centrální Africe s nejvyšší hustotou zalidnění na tomto kontinentu (300 obyvatel na km²). Hranici tvoří na západě jezero Kivu, na východ od něj stoupá terén strmě vzhůru k horám tvořícím rozvodí

Konga a Nilu (řeka Kagera). Většina obyvatel se zabývá zemědělstvím pro svou vlastní spotřebu. Rwanda je nyní sedmou nejchudší zemí světa.

První bílí otcové misionáři přišli do Rwandy v roce 1900. Místní hierarchie byla zde ustanovena teprve v roce 1959. Rwandská církev má 8 diecézí. Počet pokřtěných činí asi 2,5 milionů, katechumenů je kolem 350 000 a katolíci tvoří 49% obyvatelstva. Ve Rwandě působí asi 260 misionářů a 250 domorodých kněží. Církev vede 53 ze 70 škol, dále 10 nemocnic a 53 zdravotních středisek.

Zjevení v Kibeho

Přítomnost Panny Marie v Kibeho ve Rwandě měla ekumenické i apokalyptické poslání pro celý svět. Jednalo se o období od 28. listopadu 1981 do roku 1988. Pan-

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

na Maria se sama nazvala titulem „Matka Slova“. Zdůrazňovala význam růžence a modlitby, lásky k nám samým i jiným. Tři vizionáři, kteří viděli Blahoslavenou Matku, byli studenti, kteří bydleli ve škole řízené řeholnicemi. Bylo to v chudé oblasti, známé jako Kibeho. Další vizionář bydlel v buši. Celkem se ukázala šesti dívkám a jednomu chlapci. Jejich jména jsou: Alphonsine (17), Vesta (21), Marie Klára (20), Stefanie (14), Anežka (21), Natálie (17). Chlapec měl v době zjevení 15 let. V té době to bylo první zjevení na africkém kontinentu (Kibeho leží asi 200 km od hlavního města Kigali).

Mariino poselství

Traduje se, že Panna Maria řekla děvčatům zejména tato slova:

„Proč vám chybí horlivost ve službě Bohu, zatímco na službu satanovi soustřeďujete všechno své úsilí a hledáte všechny možné způsoby, abyste dosáhli svého cíle?“

„Proč rozdělujete lidi na dobré a zlé?“

„Proč upadáte do zoufalství?“

„Musíte sloužit Bohu v každém okamžiku a nevzývat ho jen ve chvílích zkoušek a nepříjemností.“

„Nevkládejte naději do vědění a bohatství, protože všechno, co máte, jste obdrželi od Boží dobroty.“

„Až dosud Ježíš stále hledá místo, kde by mohl přebývat.“

„Kříže, které přicházejí z nebe, jsou lehčí než ty, které vyplývají z pozemského putování.“

„Všechno, co děláte, se zaznamenává.“

„Používáte nohy k chůzi, oči k poznávání cest – proč nepoužíváte srdce k Boží chvále?“

Veřejná zjevení

Na veřejná zjevení, jejichž datum Panna Maria dopředu oznámila, přicházelo do Kibeho množství lidí ze všech stran. Na dvoře školy postavili vyvýšené pódium a informační kancelář Rwandy dala k dispozici dokonce rozhlasové zařízení s reproduktory. Zjevení trvala často dvě až tři hodiny. Na konci roku 1983 přestala zjevení vizionářům v Kibeho, ale kromě Alphonsina.

Při návštěvě „ad limina“ v roce 1994 se ugandští biskupové zeptali Svatého

otce, jak mají postupovat vůči vizionářům a jejich poselstvím. Jan Pavel II. odpověděl: „Písmo svaté je plné proroků, a tak to bude až do konce světa. Nebraňte jim a dovolte, aby působili, pokud se nedopouštějí simonie (svatokupectví) a morálního zla.“

Musíte sloužit Bohu v každém okamžiku a nevzývat ho jen ve chvílích zkoušek a nepříjemností. Používáte nohy k chůzi, oči k poznávání cest – proč nepoužíváte srdce k Boží chvále?

Předpověď genocidy

Po osmihodinové vizi 15. května 1982 vizionářky viděly mnoho lidí, kteří se vzájemně zabíjeli, proudy krve, opuštěné mrtvolky, které nikdo nepochovával, mnoho stromů v plamenech. Agnes viděla tyto strašné a bolestné události v roce 1983 během zjevení Ježíše před velkým zástupem. V únoru 1994 připravil Ježíš v soukromém vidění Agnes na bolestné události. Viděla dopředu i své rodiče zabité v Kibeho. Roku 1994 začala Rwanda prožívat nejtragičtější chvíle svých dějin. Nastal nelítostný boj o moc mezi největšími etnickými skupinami, kmeny Hutu a Tutsi. Nevinní lidé, včetně dětí, byli masakrováni za to, že jsou příslušníky „nenáviděného“ kmene. Jiní v tisících utíkali do sousedních zemí, aby si zachránili holý život. Největší utečenecký tábor byl právě v Kibeho. Dne 14. dubna 1994 všichni příslušníci kmene Tutsi, kteří se ukrývali ve farním kostele v Kibeho (4.000 mužů, žen a dětí), byli zabiti pomocí granátů. Shořelo všechno, co bylo v kostele. Marie Claire byla zavražděna v městě Byumba v létě roku 1994 spolu se svým manželem. Emmanuel zahynul severně od Kigali, když utíkal z města. Nathalie, Agnes, Alphonsine přežily.

Když Panna Maria ukázala 15. května 1982 děvčatům strašné obrazy budoucích událostí v Kibeho, řekla: „Kdo Mě hledá, najde Mě! ... Já přicházím nejen pro Kibeho, nejen pro diecézi Butare, nejen pro Rwandu, nejen pro Afriku, ale pro celý svět.“ Na osmihodinovém zjevení přišlo na místo zjevení asi 15.000 lidí. Přítomní

tehdy viděli zajímavé znamení. Za bílého dne a za jasné sluneční africké oblohy byly vidět hvězdy, jako kdyby byla noc. Panna Maria nás však stále vyzývá k pokání a obrácení srdcí „Čiňte pokání, litujte, litujte!“ „Navratte se, dokud je ještě čas“ – říkaly vizionářky. Všechny říkaly, že viděly Matku Boží dne 15. srpna 1982 plačící. Ten den Maria mluvila o skutečném významu utrpení. Řekla, že utrpení je cestou, kterou je třeba vykonat, aby se došlo do nebeské slávy. „Nikdo nevchází do Nebe bez utrpení.“ Dodala, že utrpení je rovněž prostředkem k náhradám za hříchy světa a účastí na utrpení Ježíše i Marie pro spásu světa. Během zjevení Matka Boží vybízela k modlitbám i k vybudování kaple.

Uznání pravosti zjevení

Komise zkoumající věrohodnost zjevení měla mnoho problémů, neboť po zjevení prvním třem vizionářkám se stále více osob hlásilo, že i oni měli vidění. Byli lidé, kteří tvrdili, že se jim zjevoval Kristus, jiní tvrdili, že se Matka Boží zjevila i jim. Čím více se rozvíjel kult v Kibeho, tím více bylo vizionářů. O svých zjeveních mluvili ještě v roce 1989. Proto se v tiskovinách o Kibeho najdou často i nesprávné informace o množství vizionářů. Roku 1988 biskup Jean-Baptiste Gahamanyi dovolil veřejný kult v tom místě, když uznal, že zásadní linie poselství z Kibeho nese znaky správného evangelia.

V pastýřském listu ze dne 15. srpna 1988 píše: „Není nám dovoleno tlumit oheň Ducha svatého ani znevažovat dary, které volně a hojně uděluje On společenstvím křesťanů. Musíme pouze zkoumat s velkým rozlišováním, aby se nepodlehlo sugescím zlého ducha a zachovávala se dobrodiní Ducha svatého. Jak přesto zachovat dobré duchovní ovoce, které poselství v Kibeho přinesla Církvi ve Rwandě i za hranicemi? Jako odpověď na tyto a podobné otázky uděluji z titulu mé biskupské pravomoci souhlas k lidovému kultu v Kibeho.“

Uznání pravosti zjevení bylo místním biskupem Mons. Augustinem Misago dne 29. června 2001 s omezením období zjevování od 28. 11. 1981 do 28. 11. 1983 a s omezením počtu pravých vizionářů na

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

tří: Alphonsine, Nathalie a Marie-Claire. Augustin Misago, biskup z Gikongoro, vyhlásil 29. června 2001 osvědčení k tématu zjevení. Je to deklarace P. Ignáce Mboneyabo, kancléře diecéze a představuje jednak historii zjevení a také významné body biskupského prohlášení: „Uznání pravosti zjevení není pod ochranou neomylnosti, nýbrž stojí spíše na důkazech pravděpodobnosti a na apodiktických argumentech.“ Na poli zjevení neexistuje tedy absolutní jistota pro svědky, snad s výjimkou samotných vizionářů. Uznání těchto zjevení není možno zaměňovat s článkem víry, proto je každému křesťanu ponechána svoboda, zda bude příznivcem Kibeho, nebo

nikoliv. „Uznané zjevení, které posiluje modlitbu a život z víry, je jistě mocnou pomocí pro pastýře duší, ale poselství, která jsou se zjevením spojená, nejsou novým zjevením, jsou spíše zvnitřněním „normální“ nauky Církve, která upadla do zapomnutí.“

Svatyně Naší Paní Bolestné

Třetí část prohlášení obsahuje pastorační směrnice, jak se mají věřící v tomto smyslu chovat, především pokud jde o veřejnou úctu spojenou s oficiálně uznaným zjevením v Kibeho. Titul, který byl dán svatyni v Kibeho, zní: Svatině Naší Paní Bolestné, a to jak bylo oznámeno 28. 11. 1992 a znovu formulováno

Kěž se Kibeho stane poutním místem, kde se setkávají ti, kdo hledají Boha, aby se zde modlili: kéž je místem obrácení a smíření; místem shromáždění rozptýlených; místem zvěstujícím evangelium kříže.

v prohlášení ze dne 15. srpna 1996. „Kěž se Kibeho stane poutním místem, kde se setkávají ti, kdo hledají Boha, aby se zde modlili: kéž je významným místem obrácení, pokání za hříchy světa a smíření; místem shromáždění rozptýlených a těch, které uchvátil pocit soucitu a bezmezného bratrství, kteří si připomínají evangelium kříže.“

Pomoc rwandským misiím

Naše Společenství pomocníků řádu sv. Lazara vychází z osobních kontaktů z pomoci rwandským misiím ještě z doby komunistického Československa, kdy jsme úzce spolupracovali s Poláky. Situace po zničující občanské válce tam byla ještě dlouho nebezpečná a tradičním humanitárním organizacím se tam proto vůbec nechtělo. Z těchto důvodů, a na základě informací polských misionářů, jsme se zaměřili zejména na pomoc rwandským sirotkům, kterých tam bylo několik set tisíc. V současné době je tato humanitární pomoc pod záštitou mezinárodní organizace *Maitri*, která má ústředí v Polsku. Na rozdíl od *Charity* nemáme kontakty a spolupráci přes diecézní farnosti, ale přes katolické řády. Ty profesionálním způsobem zajišťují místním potřebnou pomoc. Z pravidelného setkávání s polskými misionáři pak máme potřebné upřesňující informace, a také i o tomto mariánském poutním místě.

Vážíme si toho, že Bůh nám prokázal čest pomáhat potřebným, což rádi děláme zdarma. Poplatky na jednoho sirotka (v rámci adopce srdce) jsou tak menší než u velkých organizací s placenými zaměstnanci, a to: 4.200 Kč ročně a za středoškoláka pak 5.500 Kč – účet: 001617600/2700; informace viz <http://web.katolik.cz/svlazar/>.

Petr Jílek, KCLJ
(mezititulky redakce)

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

Afrika, jakou neznáme

Ohlédnutí za papežovou návštěvou v Angole a Kamerunu

Na tuto cestu jsme byli připraveni jako málokdy. Už tři týdny před papežovým odletem do Yaoundé se naše kolegyně z redakce, zčásti v rámci dovolené, zčásti služebně, vydala do Kamerunu a Angoly. Na rozdíl od papeže nezůstala jen v hlavních městech, ale pustila se do hlubin buše, vyhledala nejdlehlší misie. Nebylo to tak obtížné, jak by se mohlo zdát. Několik desetiletí přetrvávající přebytek povolání v Polsku způsobil, že téměř v každém koutě světa dnes potkáte polského misionáře. Díky satelitnímu spojení s internetem přicházely do naší redakce každý den nové rozhovory s misionáři z pralesa. Slyšeli jsme mnoho krásných svědectví o mladé a dynamické Církvi, která dnes prožívá svou hodinu „H“, nebo jak říkal svatý Pavel „čas příhodný“, čas evangelizace.

V reáliích afrického života Církev samozřejmě nemůže omezit svou činnost za zdi kostelů. Je totiž zároveň učitelkou, lékařkou, živitelkou... prvním i posledním stěblem záchrany. Tím, čím byla pro Evropu v jejích počátcích – jak to nedávno řekl jeden z tamních biskupů. V tom ohledu skutečně máme na co být hrdí. Žádná jiná instituce na světě nedělá pro konkrétního Afričana tolik, jako katolická církev. Africká Církev má také své ohromné problémy, typické pro čas dospívání: jen postupně dorůstá k chápání hodnoty celibátu, klérus se obtížně vymaňuje z moci rodových klanů, na denním pořádku je boj s pověrami a stále rozšířenou magií. Misionáři, s nimiž mluvila naše kolegyně, hledí na tuto skutečnost s velkým pochopením. Na konci prvního tisíciletí to u nás vůbec nemuse-

Foto: desertnews.com

lo vypadat lépe – říká jeden z nich a připomíná, že v jeho diecézi existuje Církev sotva pár desítek let.

Z rozhovorů s misionáři jsme nahlédli „z první ruky“ také drama Černého kontinentu. Dávno známé problémy nabývají nový význam, když se mění ve vyprávění o osudech konkrétních lidí. Pigmejové, kterým vymýtili les a kteří se nedokáží identifikovat s novým životním prostředím. Nezletilá děvče, prodané polygamnímu muži za láhev whisky. Chlapec umírající na AIDS, protože uvěřil v moc prezervativu. Otrokářství, korupce, kouzla, bratrovražedné války... Zlo, které – jak řekl jeden z misionářů – volá do nebes o pomstu.

Afrika volá o pomoc. Volá především po Kristu. A je to naléhavé. Nepřijdeme-li dnes s evangeliem, zítra přijde Mohamed a už nikdy neodejde. Černý kontinent si zaslouží také spravedlnost a rozumnou pomoc.

Návštěva Benedikta XVI. v Kamerunu a Angole byla dokonalou příležitostí,

aby se o tom všem mluvilo, aby se Afrika připomněla světu. To jsme si slibovali během příprav na papežskou návštěvu. Vždyť – jak známo – s papežem letí letadlo plné novinářů. O Africe a jejích skutečných problémech mělo být slyšet nejméně těch několik dní. Víme, jak to dopadlo. Benedikt XVI. nezklamal. Ve svých promluvách se dotkl všech nejtěžších témat. Světový tisk, svědomí dnešního světa, pro sebe našel zástupné téma – v prezervativech. Jak k tomu došlo? Začalo to poměrně nevinnou manipulací, vyjmutí jedné věty z kontextu obšírného a celistvého papežova vyjádření na téma boje s AIDS. Ukázalo se ale, že téma se ujalo. Že zapadlo do několik týdnů trvající módy strefovat se do Benedikta XVI. Nejvyšší autority, církevní nevyjímaje, nás svým příkladem přesvědčovaly, že to lze dělat s čistým křesťanským svědomím. A Afrika prohrála znovu. Přišla o svou krátkou, neopakovatelnou chvíli.

Krzysztof Bronk

Krzysztof Bronk

Ani v době papežské cesty se Afrika nemohla prosadit ve světových médiích. Evropa byla ušetřena pravdy o jejích skutečných problémech.

Z POLITIKY

Foto: www.turnovskovakci.cz

Aktuální úvahy o změně volebního systému

Co udělat pro to, aby se politika neodcizovala občanům?

Autor komentáře Jakub Kříž, právník, předseda Mladých křesťanských demokratů, se zamýšlí nad vlastnostmi různých volebních systémů, nad smyslem volební reformy a nad dnes hodně diskutovanou otázkou volebního práva rodin.

Volební systém je mezi politiky a politology stejně oblíbeným tématem jako mezi návštěvníky výčepu kvalita piva. Čím to, že jsou jím tak fascinováni? Jedná se o jediný známý mechanismus převodu politických názorů společnosti do konkrétního složení zastupitelského sboru. Na počátku procesu je občanská společnost o několika miliónech obyvatel; na jeho konci parlament čítající několik desítek, maximálně stovek členů. Mezi tím hromada odevzdaných hlasovacích lístků a matematická formule, která určí, kdo se stane poslancem.

Vlastnosti volebních systémů

Různé volební systémy mají různé vlastnosti. Některé (zpravidla většinové) plodí stabilní většiny pro nejsilnější stranu, jiné (většinou systémy poměrného zastoupení) zase věrněji kopírují rozložení nálady ve fragmentované společnosti. Ze dvou základních volebních systémů lze pomocí kombinace různých faktorů (velikost a hranice volebních obvodů, pravidla pro přepočítání mandátů apod.) vytvořit celou řadu různě se chovajících modelů.

Pokud o změně volebního systému uvažují politici, činí tak zpravidla s úmys-

lem upevnit pozici své strany. To mohou dokázat různými způsoby: například tak, že změna systému bude mít pozitivní dopady na jejich stranu a negativní na tu soupeřovu. Anebo že nenechají voliče příliš mluvit do výběru kandidátky. V některých zemích se například volí v celostátních volebních obvodech stranické

Jakub Kříž

Otázka by však měla znít, jaké cíle by vláda sledovat měla? Co udělat pro to, aby se politika neodcizovala občanům? Současný systém generuje hordu poslanců, kteří za své zvolení vděčí politické straně a až na druhém místě voličům.

Z POLITIKY

Slovníček některých pojmů

Poměrné volební systémy

Voliči zpravidla volí kandidátní listiny politických stran. Mandáty se mezi jednotlivé strany rozdělí v poměru obdržených hlasů. V některých případech může volič ovlivnit pořadí kandidátů na kandidátní listině (volné kandidátní listiny), v jiných nikoliv (vázané kandidátní listiny). V České republice se poměrný volební systém používá v různých modifikacích pro volby do Poslanecké sněmovny, zastupitelstev obcí a krajů.

Většinové volební systémy

Ve volebním obvodu se zpravidla volí pouze jeden poslanec. Zvolen může být buď kandidát, který obdrží nejvíce hlasů (systém relativní většiny), anebo kandidát, který obdrží nadpoloviční většinu hlasů (systém absolutní většiny). Ve druhém případě se často musí konat druhé kolo voleb.

Smíšené volební systémy

Tyto systémy kombinují prvky obou předchozích. Polovina poslanců může být například volena systémem relativní většina, druhá poměrným systémem, jak je tomu např. v Německu.

listiny a volič nemá právo měnit pořadí tam uvedených kandidátů. Je přirozené, že v takovém případě je vazba mezi zvoleným poslancem a voliči minimální.

Vládní návrh na změnu volebního systému

Vláda počátkem února navrhla změnu volebního systému do Poslanecké sněmovny podle tzv. řecké varianty předložené ministrem Pospíšilem. V prvním skrutiniu se podle ní rozdělují mandáty v krajích, srovnatelných podle počtu obyvatel. Ve druhém se pak na celostátní úrovni rozdělují neobsazené mandáty, které připadnou vítězi voleb. Tento bonus by mohl činit deset, v krajním případě prý až dvacet mandátů.

Co vláda návrhem sleduje? Dva cíle: posílit vítěze voleb (a tím zvýšit pravděpodobnost sestavení stabilní vládní koalice) a zároveň pomoci malým stranám (které současný systém v některých malých volebních krajích znevýhodňuje). Oba cíle jsou legitimní, jen trochu protichůdné. Zda se je podaří splnit oba, to je otázka. Osobně odhaduji, že pokud bude změna přijata, žádné dramatické důsledky mít nebude. Snad se jen o něco málo zvětší odcizení poslanců od občanů. Ve sněmovně bude sedět asi deset poslanců bez výrazné vazby na volební obvod.

Otázka by však měla znít, jaké cíle by vláda sledovat měla? Co udělat pro to,

aby se politika neodcizovala občanům? Současný systém generuje hordu poslanců, kteří za své zvolení vděčí politické straně a až na druhém místě voličům. Vhodnější by bylo, kdyby politici hledali takovou úpravu volebního zákona, která by posílila vliv voličů na zvolení jednotlivých osobností. Nemusí se jednat přímo o změnu na většinový systém, možností je více. Jen chtít.

Volební právo rodin

A pak zde máme otázku volebního práva rodin. Děti do 18 let nemají volební právo – a nemohou je za ně vykonávat ani rodiče. Přijde nám to přirozené. Po mnoha desítkách let fungování systému v praxi se dospělo k zajímavému zjištění: Politici se stále více přizpůsobují postojům starších generací, které jsou početnější. A ti nejmladší zastání nemají. Protože nedisponují žádnými hlasy. O volebním právu rodin se již delší dobu seriózně diskutuje v Německu, nyní již i na Slovensku, kde Konzervativní demokraté Slovenska před několika týdny předložili příslušný návrh na změnu ústavy.

Bylo by dobré, kdyby se podobná diskuse rozvinula i na české politické scéně. Volební právo rodin a silnější vazba poslanců na voliče. To jsou témata pro volební reformu. Vláda navrhuje pouze kosmetické úpravy.

*Jakub Kříž
(mezititulky redakce)*

Foto: svetla.vscr.cz

Z POLITIKY

Oldřich Stránský ve svém mundúru z Dachau a Přemysl Sobotka, předseda Senátu, na shromáždění Všichni jsme lidi 2008

Foto: Stanislav Cimbura

Antisemitismus jako znamení doby

Nebezpečí totalitních ideologií nemizí

Idea sjednocení kontinentu vznikla na troskách poválečné Evropy a byla vyjádřením vůle už nikdy nedopustit opakování válečných hrůz. Evropy, která se stala dějištěm největšího pokusu o genocidu Židů v historii, a to v důsledku šíření nenávisné protizidovské ideologie. Je důležité připomínat si tyto historické události, zvláště když antisemitismus, toto poznávací znamení nástupu totalit, je opět na vzestupu.

V České republice se před několika dny ohlásilo nové politické uskupení – Dělnická mládež. Jedná se o otevřeně národně-socialistickou organizaci, deklarující svůj odpor k demokracii, jiným národnostem a menšinám. Kdo by si v roce 1989 pomyslel, že našimi městy budou pochodovat mladí vyznavači nacismu a rasistických teorií, kteří budou hanobit památníky připomínající zrušné

řádění Hitlerových stoupců a utrpení jejich obětí? Nyní si zakládají strany, aby se legitimizovali. Nebezpečí totalitních ideologií nemizí. Nemizí ani hrozba moderního zvěcnění člověka, které se ve 20. století projevilo v masové průmyslové likvidaci Židů, cikánů, postižených, Poláků, Rusů a jiných nepřátel Říše či marxismu-leninismu. Hospodářská krize přihnouje levicové podhoubí, které

prorůstá i tam, kde by to málokdo čekal – třeba až do Bílého domu. Také moderní forma antisemitismu – „antiizraelismus“ ukazuje, že staré běsy na sebe mohou brát nové a nové podoby.

Lze k tomu mlčet a nic nedělat? Někdy je dobře být viděn a slyšen. Nemlčet však na rozdíl od agresivních křiklounů neznamena, že jsem-li „proti“, nemohu se projevovat se vším všudy kladně. O to se snaží lidé z české pobočky Mezinárodního křesťanského velvyslanectví Jeruzalém (ICEJ). Tato mezidenominační charitativní a vzdělávací organizace pořádá v dubnu 2009 v Praze sérii veřejných akcí zaměřených na problematiku antisemitismu a nesnášenlivosti. Jednou z nich je veřejné shromáždění „Všichni jsme lidi“,

Z POLITIKY

kteří se koná už tradičně ve spolupráci se Senátem ve Valdštejnské zahradě, letos to bude šestý ročník. Loni měla premiéru další akce – Pochod dobré vůle, který bude letos rozšířen o nepřehlédnutelnou uměleckou produkci. Pro tento rok byla připravena ještě třetí, trochu skrytější aktivita, kterou je odborná konference s mezinárodní účastí. Společné motto těchto akcí je hluboce pravdivé a historii bolestně ověřené: „K triumfu zla postačí, když slušní lidé nebudou dělat nic.“

Odborná konference

První akcí v řadě je mezinárodní konference „Antisemitismus a současnost“, kterou česká ICEJ pořádá ve spolupráci s Magistrátem hl. m. Prahy v pátek 17. dubna ve Velké zasedací síle Magistrátu. Historického úvodu o antisemitismu v českých zemích se ujme Dr. Leo Pavlát, ředitel Židovského muzea v Praze. O tom, co se lze dozvědět o autorech antisemitských projevů na českojazyčném internetu pojedná Zbyněk Tarant z Centra blízkovýchodní studií na Západocké univerzitě Plzeň.

Jaakov Levy, velvyslanec Státu Izrael v ČR, pohovoří o případech, jak se tento starý předsudek projevuje pod rouškou kritiky Izraele. Hlavní podobnosti mezi antiizraelismem a staršími formami antisemitismu vysvětlí Dr. Manfred Gerstenfeld z *Jerusalem Center for Public Affairs* v Izraeli. O minimalizaci a zkreslování holocaustu – tématu „díky“ biskupovi Williamsonovi pro katolíky velmi živém – pojedná Dr. Susanna Kokkonen z křesťanského oddělení památníku šoa *Jad Vašem* v Jeruzalémě. Součástí každého příspěvku bude diskuse moderovaná novinářem Jefimem Fištejnem. Jednacími jazyky jsou angličtina a čeština, simul-

Shromáždění Všichni jsme lidi naplní jarní Valdštejnskou zahradu už po šesté

Foto: Stanislav Cimbura

tánní tlumočení je zajištěno. Pro účast je třeba se zaregistrovat na e-mailové adrese icej@ecn.cz, a to nejpozději do 10. dubna 2009.

Pochod dobré vůle

Další dvě akce – „Pochod dobré vůle“ a shromáždění „Všichni jsme lidi“ – se uskuteční 19. dubna 2009. V neděli, o níž si katoličtí křesťané připomínají Boží milosrdenství.

Sraz účastníků pochodu je před 13.30 na Staroměstském náměstí. Odtud Pochod dobré vůle, rovněž organizovaný společně s pražským magistrátem, povede do Valdštejnské zahrady, kde se jeho účastníci připojí k navazujícímu shromáždění. Cílem pochodu je prakticky a viditelně se přihlásit k hodnotám přátelství a pravdy a vyjádřit jasný občanský postoj nesouhlasu s rasistickými předsudky. Choreografie pochodu pod vedením šéfa baletu Národního divadla moravskoslezského v Ostravě má umělecky vyjádřit duchovní proměnu bez naděje v naději. Zúčastní se ho několik desítek profesionálních tanečníků a hudebníků. Na trase bude několik zastavení na významných místech, která budou umělecky ztvárněna tancem, hudbou a rytmikou včetně recitace starozákonních textů.

Všichni jsme lidi

Veřejné shromáždění ve Valdštejnské zahradě začíná v 15 hodin. Koná se již po šesté ve spolupráci se Senátem Parlamentu ČR a pod záštitou jeho předsedy a pražského primátora. Těchto setkání se v průběhu let zúčastnily již tisíce lidí, promluvili zde poslanci a senátoři, diplomaté, představitelé nevládních organizací, umělci a mnozí další, včetně pamětníků, kteří přežili holocaust. Shromáždění, jejichž cílem je především deklarovat, že antisemitismus do slušné společnosti nepatří, mají tradičně také velmi bohatý hudební program.

Hlavním hudebním hostem letošního ročníku bude zpěvák Yair Dalal se svou skupinou z Izraele a dále zazpívá kantor liberecké židovské obce Michal Foršt. Shromáždění pozdraví předseda Senátu Přemysl Sobotka a velvyslanec státu Izrael v ČR Jaakov Levy. Hlavními řečníky budou Marta Kottová, nositelka státní medaile Za zásluhy a pamětnice přeživší Osvětim, poslankyně Evropského parlamentu Jana Hybášková, mezinárodní ředitel ICEJ z Jeruzaléma Jürgen Buhler a tajemník Federace židovských obcí Tomáš Kraus, který seznámí přítomné se zprávou o projevech antisemitismu v ČR. Na setkání bude také zveřejněna Pražská deklarace proti antisemitismu.

Ondřej Vaněček

Ondřej Vaněček

Kdo by si v roce 1989 pomyslel, že našimi městy budou pochodovat mladí vyznavači nacismu a rasistických teorií, kteří budou hanobit památníky připomínající zrůdné řádění Hitlerových stoupenců a utrpení jejich obětí? Nyní si zakládají strany, aby se legitimizovali. Lze k tomu mlčet a nic nedělat?

Z POLITIKY

Gaza, Írán a Arabové

Na okraj jedné zajímavé diskuse o válce v Gaze

Je válka o Gazu již za námi? Týká se nás nějak blízkovýchodní konflikt a boje mezi Izraelci a Araby? A jaká je v tom všem role Íránu? Na tyto a další otázky odpovídal, a na překvapivé geopolitické souvislosti upozorňoval Jan Fingerland, komentátor Českého rozhlasu 6, který v uplynulých letech pobývá napůl v Izraeli a napůl v Čechách. Přeplněná čítárna Občanského institutu, kde vystoupil, dává tušit, že českou veřejnost tyto otázky nenechávají chladnou. Ostatně, jde tak trochu i o nás. Plánovaný protiraketový radar na našem území je zaměřen především proti případné hrozbě z Íránu.

Za vším hledej Írán

A právě role Íránu byla hlavním tématem přednášky. Spor o Gazu, potažmo celou Palestinu, vnímáme totiž trochu

jednoduše jako spor mezi Židy a Araby. Ano, tak je to také. Hamas, většina Palestinců a Arabů jako celku vnímají nejen Gazu a západní břeh Jordánu, ale i celou oblast dnešního Izraele za zemi Bohem danou muslimům. Stovky tisíc mrtvých muslimů, které v Súdánu zabijí jiní muslimové, nerozproudí arabskou krev tak jako několik mrtvých Palestinců zabitych Židy. Kompromis v takovém případě zjevně není možný. Izrael je v jejich očích jen jakýsi „křížácký stát, něco jako křesťanské státy ve 12. století, které v Palestině existovaly nějakých 150 let, ale pak byly stejně zničeny. Tak i Izrael... Je tu již 60 let. Může tu být ještě 50 let navíc. Ale nakonec bude stejně zničen. Jak říká Hamas, „my si počkáme...“

Kromě této roviny je tu ale ještě širší blízkovýchodní spor mezi arabskými stá-

ty, které se až na výjimky hlásí k sunnitské větvi islámu, a mezi Íránem, státem, který vyznává šíitskou verzi Mohamedova učení. Nejen šíitismem se Írán vymyká z řady ostatních blízkovýchodních států. Jeho obyvatelé nejsou Arabové, ale Peršané, kteří mluví jiným jazykem a historicky mají s Araby a sunnitskými muslimy spíše špatné vztahy. Dnešní irácko-iránská a iránsko-turecká hranice byla po staletí frontovou linií mezi perskými šáhy a osmanskými sunnitskými sultány. Vztahy mezi Araby a Peršany dobře ilustruje i poslední věta, kterou na popravišti vykřikl irácký diktátor Saddám Husajn. Neproklel ani Američany, ani Židy, ale... „zrádné Peršany“.

Nyní je Írán na vzestupu. Má druhé největší zásoby ropy a zemního plynu na světě. Díky příjmům z ropy modernizuje

Z POLITIKY

svou armádu a zvyšuje svůj vliv v regionu i ve světě. Má rozsáhlý jaderný program a pravděpodobně je již jen krůček od dokončení atomové bomby. Zároveň je Írán dědicem starověké perské civilizace, zemí velmi hrdou na svou minulost a starou kulturu, na to, že nebyla nikdy pokořena kolonizátory. Teď se hrdost a snaha po větším respektu a moci sešla s několika „dárečky od historie“ a Írán aspiruje na místo regionální mocnosti. Jaké „dárečky od historie“ to jsou? Nejprve odstranila americká invaze do Iráku Saddáma Husajna, největšího konkurenta Teheránu; Írán nelenil a vyplnil náhlé mocenské vakuum. Vysoké ceny ropy umožnily financovat iránské geopolitické ambice. A konečně pokračuje úspěšná koalice se Sýrií a skrze Sýrii iránský ajatolláhové prakticky ovládají Libanon, čímž se jejich vliv ocitá až ve východním Středomoří.

Tichá podpora pro Izrael

Írán má v Libanonu svého koně – místní šíitské hnutí Hizballáh. Stejně tak se Írán uchytil v Gaze, když začal podporovat palestinské hnutí Hamas. To je přitom sunnitské hnutí, vycházející z egyptského muslimského bratrstva (mimoходом, hlavního vyzývatele současné moci v Egyptě). V poslední době navíc v Hamasu narůstá vliv al-Kajdy, ještě extrémističtějšího sunnitského hnutí, které je principiálně protišíitské. Když jde o společného nepřítele (Židy), jdou ale spory stranou. Řada arabských států to nicméně vidí jinak. Írán je jejich hlavní hrozbou. Ne Izrael, který – pokud ho necháme na pokoji – nikdy nezaútočí na žádný arabský stát a už vůbec ho nebude chtít okupovat. Silící Írán, největší a nejpočetnější země regionu, vedený agresivními ajatolláhy, vyvolává v arabských vůdcích mnohem větší obavy.

Snahu Izraele zničit Hamas (stejně jako před třemi lety zničit Hizballáh) tak většina sunnitských arabských států sleduje se skrytou podporou. Egypt je s Íránem natolik na kordy, že obě země ani nemají plné diplomatické styky. Hamas v Gaze, to znamená Írán na egyptských hranicích a navíc posílení opozičního muslimského bratrstva. Egypt sice toleroval tunely, kterými se z Egypta pašova-

lo zboží (a občas i zbraně) do Gazy, ale to nebylo ze sympatií k Hamasu. Důvodem byl strach z opakování dva roky staré situace, kdy desítky tisíc Palestinců prarazily hraniční zátaras do Egypta, aby se dostaly k zásobám. Tunely tak trochu „odpustí páru“ z přeplněného humanitárního kotle, kterým je přelidněná a izolovaná Gaza (to je podobné dilema, jako dodávání humanitární pomoci do Gazy. Když ji EU nedodá, lidé budou umírat hladem. Když ji dodá, posílí tím Hamas, který ji zčásti ukradne a zčásti bude distribuovat). Dokonce i Saudská Arábie v tichosti podporovala válku proti Hamasu. Írán je jejím hlavním konkurentem v Perském zálivu. Na druhé straně pak za Íránem stojí Libanon, Sýrie a nyní i částečně Turecko, což je zcela nový prvek. A pak pátá velmoc – televize al-Jazeera, která je silně pro-iránská.

Válka o Gazu tedy měla mnohem větší záběr než jen zničení odpalovacích ramp, ze kterých Hamas bombarduje jižní Izrael. Kdyby Izrael (coby americký chránělec) prohrál, prestiž Íránu by nesmírně vzrostla. Arabské státy by to pochopily tak, že je lepší se Íránu pokorit, protože USA (zvláště nyní, pod novým prezidentem Barackem Obamou) nejsou již tak silným a spolehlivým spojencem. Anebo dojdou k přesvědčení, že si svou nezávislost musejí ochránit sami – vlastní jadernou zbraní. O „jaderném programu“ už nyní mluví Saudové, Turci a Lybie. Strach z Íránu je, jak vidno, nekonečně větší než strach z Izraele, který má atomovou bombu už od šedesátých let.

Izrael ale neprohrál. Ovšem ani nevyhrál. Vojensky sice zvítězil, ale Hamas nezničil.

Izraelci zastavili svou armádu včas. Buď kvůli dobrým vztahům s Obamou (den před inaugurací) nebo proto, že nechtěli zničit Hamas (výsledkem by bylo bezvládní v Gaze, což je možná ještě horší). Anebo proto, že nechtěli riskovat boj v zastavěném prostoru s většími ztrátami vlastních vojáků a palestinských civilistů. Hamas sice ztratil značnou část svých sil, ale tyto ztráty rychle obnoví. Přišel o politické body mezi Palestinci díky tomu, že řada jeho předáků utekla. Ale to hlavní, čeho chtěl dosáhnout ostřelováním Izraele, se mu podařilo.

Mezinárodní blokáda Gazy bude uvolněna. Prestiž Hamasu celkově spíše vzrostla.

Bombardovat?

Jaké budou geopolitické důsledky války v Gaze, se ještě uvidí. Máme nového amerického prezidenta, jehož výroky k Blízkému východu byly zatím protichůdné, a čekají nás prezidentské volby v Íránu. Ty ale mnoho nezmění, země bude pokračovat dál ve svém jaderném programu. Velkou neznámou zůstávají jen konečné cíle Íránu. Jsou Íránci jen paranoidní, bojí se útoku USA a chtějí si jadernou zbraní garantovat nezávislost? Chtějí se stát regionální velmocí? Nebo mají šílení ajatolláhové ve vedení země světové ambice? A co s tím má dělat Západ? Bombardovat iránská jaderná zařízení? Staré arabské přísloví říká: „Netahej vlka za ocas, pokud ho nechceš zabit.“ Západ by musel být připraven na rozsáhlou a náročnou válku. Írán by v odvetu zahájil teroristickou kampaň, uzavřel by Perský záliv pro tankery a napadl saudská ropná pole. Je Západ toto ochoten riskovat? Když se podíváme na to, jak zuřivě například Francie oponovala tomu, aby byl Hamas prohlášen za teroristickou organizaci, tak to na nějaké velké odhodlání nevyžaduje. A Američané se asi více zaměří na kdo ví kolikátý pokus o mír mezi Palestinci a Izraelci. Je to pokus marný, už jen proto, že Palestinci jsou rozdrobeni na vzájemně znesvářené frakce. A Obamova představa, že míru se dosáhne dalšími ústupky Izraele, se ukázala být jako naivní. Izraelci se stáhli z jižního Libanonu, z Gazy, z většiny západního břehu Jordánu a mír je stejně daleko jako před dvaceti lety.

Matyáš Zrno
Občanský institut

Matyáš Zrno

Válka o Gazu tedy měla mnohem větší záběr než jen zničení odpalovacích ramp, ze kterých Hamas bombarduje jižní Izrael. Kdyby Izrael (coby americký chránělec) prohrál, prestiž Íránu by nesmírně vzrostla.

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

Papežská misijní díla

Poděkování za pomoc misiím skrze Papežská misijní díla v roce 2008

Kurzy plánování rodičovství v JAR

Foto: PMD

Milí přátelé misií, v této chvíli bych Vám chtěl z celého srdce poděkovat za Vaši pomoc, kterou jste v uplynulém roce 2008 poskytli misiím prostřednictvím Papežských misijních děl. Mám opravdu velkou radost, protože kromě množství modliteb a bohatého duchovního příspěví se ve srovnání s předchozím rokem vybralo na misie o 3 miliony Kč více, tedy rekordních přes 29 milionů Kč! Všechno naše misijní snažení je konkrétním projevem lásky a podanou pomocnou rukou potřebným a trpícím lidem. Minulý rok jsme přispěli na více než 900 bohoslovců v 16 seminářích do Ugandy, Malawi, Bangladéše a Papuy-Nové Guineje. Podpořili jsme též Dílo šíření víry a tím nutné opravy a stavby učeben, kostelů, kaplí, klášterů, far a duchovních center, mediální projekty, formační programy pro řeholníky, nákup počítačů, solárních panelů, nádrží na pitnou vodu apod. V rámci 61 projektů Papežského misijního díla dětí jsme poslali do Ugandy, Malawi, Zambie, Angoly, Jamajky, Bangladéše, Indie a Papuy-Nové Guineje životně nutnou pomoc pro téměř 200.000 chudých dětí. Lidé z misií vyjadřují vděčnost svými denními modlitbami za dobrodince. Spoléhám a těším se na další tolik potřebnou pomoc a spolupráci s Vámi. Ať sám Bůh, který vidí i to, co je skryté, Vám odplatí.

P. Jiří Šlégr, národní ředitel PMD

Misijní cesta PMD do Zambie

Na pozvání místního národního ředitele PMD vycestovala v březnu do Zambie delegace z České republiky. Cesty se zúčastnil národní ředitel PMD P. Jiří Šlégr, ředitel TV Noe P. Leoš Ryška, SDB a Filip Breindl z Radia Proglas. Cílem cesty bylo navštívit v místních diecézích projekty na pomoc chudým lidem, seznámit se s životem místních lidí a prohloubit již existující dobrou misijní spolupráci. Je v plánu na toto téma vydat čtení na pokračování v Rádiu Proglas, filmové dokumenty, Misijní magazín v TV Noe, putovní výstavu, misijní kalendář a další.

Zveme Vás také na chystané akce:

11. MIŠKA

– Misijní škola animátorů

Termín: 24. – 26. 4. 2009, místo: Špindlerův Mlýn – středisko Eljon, lektor: P. Jiří Šlégr, národní ředitel PMD. Tento víkend je určen pro všechny zájemce, kteří se chtějí zapojit do pomoci misiím. Mohou přijet úplní nováčci i ti, kteří se již někdy podobné akce zúčastnili nebo jsou jiným způsobem v kontaktu s PMD. Čeká nás mše svatá, modlitby, misiologie, aktuální přehled misijní činnosti u nás i v zahraničí, nové možnosti pro pořádání misijních besed a setkání, projekce nejnovějších misijních filmů a DVD, velký výběr misijních materiálů.

Přihlášky: Eljon, 543 51 Špindlerův Mlýn 33, tel. 499 523 852, 732 580 154, info@eljon.cz, www.eljon.cz.

7. celostátní Misijní pouť a 4. Misijní den dětí

Termín: 30. 5. 2009, místo: Česká Třebová. Na tuto akci Vás zvou Papežská misijní díla a vikariát ústecko-orlický královéhradecké diecéze. Akce je určena pro děti i dospělé, kteří chtějí poznat bohatství a důležitost misií. Mohou přijet i ti, kteří se dosud do PMD nezapojili. Je příležitostí pro vzájemné poznání, získání nápadů pro misijní práci a prožití radosti ze společně strávených chvil při hře a modlitbě. Program začíná v 10.00 slavnostní mší svatou, následuje pestrá nabídka misijních soutěží a her pro děti, Misijní jarmark, Malý festival hudby, benefiční koncert skupiny Oboroh a Svato-dušní vigilie. Bude možnost prohlédnout si misijní výstavu a seznámit se s činností a materiály PMD. Polední občerstvení zajištěno. Týden předem bude v ústecko-orlickém vikariátu probíhat pestrý předprogram misijních besed, výstav a video-projekcí. Přihlaste se co nejdříve. Těšíme se na Vás!

Misijní den dětí

Termín: 1. červen nebo blízký vhodný termín. Kdo nemůžete přijet do České Třebové, uspořádejte si oslavy tohoto dne u Vás. Rádi Vám poradíme, jak na to. Připojme se k mnoha zemím světa a prožijme pro misie tak důležitý den. Oslavy se dají spojit se mší svatou obohacenou o misijní prvky. Lze využít i jiné vhodné příležitosti: první sv. přijímání, založení Misijního klubka nebo vítání jeho nových členů, promítání filmu, připravení soutěží a her s misijní tematikou apod. Zájemcům poradíme a uvítáme, když nám dáte vědět, jakým způsobem se Misijní den dětí chystáte oslavit. Patronka misií, sv. Terezií z Lisieux, která byla členkou Díla dětí od svých 9 let, nám jistě ráda vyprosí potřebné milosti a odvahy.

PMD

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

Kdo, jak a kde svědčí o Kristu a o Církvi ve společnosti?

Nad třetí přednáškou o sociálním učení Církve

Třetím hostem *Iniciativy 17-11* v strašnickém Divadle Miriam byl Jiří Zajíc, člen Centra pro sociální otázky při České biskupské konferenci. Tématem večera byla otázka: „Kdo je svědkem církve vůči společnosti?“ Vystoupení přednášejícího lze rozdělit do dvou hlavních částí. V první promluvil obecně o tom, co by mělo charakterizovat člověka, který o Kristově evangeliu a Církvi svědčí v naší společnosti. V druhé, konkrétněji zaměřené, části se zamýšlel nad jednotlivými povoláními či zaměstnáními. Na žádost pořadatelů se zaměřil na takzvané pomáhající profese, na nichž leží větší odpovědnost za druhé. Precizně připravený příspěvek doprovázela powerpointová prezentace.

Každý křesťan má být svědkem Církve a Krista

„Slovo svědek, svědčit nevolím náhodou. Vystihuje podstatu věci lépe než výrazy zastupovat či reprezentovat,“ řekl host v úvodu. O tom, co znamená přijetí radostné zvěsti pro každodenní život, má totiž svědčit každý dospělý křesťan. Většina z nás je rodičem a vychovatelem. Další jsou zaměstnanci, někteří i zaměstnavatelé. Každý z nás nese za sebe i za jiné odpovědnost. Jaký má být svědek Kristův, svědek Církve? Stručná odpověď zní: důvěryhodný, přesvědčivý a ochotný pro své svědectví trpět. Důvěryhodnost se skládá ze čtyř základních stavebních kamenů: (1) vyrůstá z dobrého charakteru a (2) celkové integrity a projevuje se (3) v kompetentnosti, ve způsobilosti toho kterého člověka něče-

Připomeňme zdravou křesťanskou zásadu: „Milost předpokládá přirozenost.“ Právě proto, že se křesťan prvořadě vztahuje k nebi a nadpřirozeným hodnotám, má také zůstat realistou.

ho dosáhnout, a (4) ve výsledcích, jež si dotyčný vytyčil.

Ve společenství Církve s těmito požadavky nepočítáme vždy prvořadě. Lze se ale rozpomenout na zdravou křesťanskou zásadu: „Milost předpokládá přirozenost“. Právě proto, že se křesťan prvořadě vztahuje k nebi a nadpřirozeným hodnotám, má také zůstat realistou. Neměl by se tedy bát uplatňovat zdravá sociologická měřítká na sebe a na své vztahy k různým společenstvím, v nichž se pohybuje, žije či pracuje. To se týká i společenství, které je nám křesťanům nadmíru drahé – tedy Církve, lidu shromažďovaného kolem Krista samotným Bohem.

Přednášející vícekrát upozornil na nebezpečí jednostranných přístupů. Pro mnoho současníků je typické posuzovat něčí důvěryhodnost jen na základě odbornosti a výsledků. Nemělo by skoro vůbec záležet na osobních vlastnostech či mravech jejich nositele. Jistým zaklínadlem křesťanů bývá na druhou stranu to, že když je někdo dobrý člověk a má dobré úmysly, pak na konkrétních schopnostech, kompetenci a výsledcích tolik nezáleží nebo se o nich mluví méně.

Dobré výsledky jsou spojeny s námahou sebevzdělání

Čtyři výše zmíněné základní kameny důvěryhodnosti je třeba kultivovat a rozvíjet. Osobní integrita stojí a padá s plněním vlastních závazků, odvahou a tím, že se naše slova a skutky shodují. O tom, co je dobrý úmysl, nerozhoduje pouze prospěch můj, ale především druhých lidí. V dnešní době je naléhavý požadavek zříci se vlastních přebytků ve prospěch potřebnějších, než jsem já. Je to rozhodně první krok k tomu, dávat druhým sám sebe. Odborněji znějící slovo kompetence si křesťan přeloží snadno – jde o dary, charismata, nadání, hřivny. Dobré výsledky jsou spojeny s námahou sebevzdělávání. Tu si lze opět připomenout pozapomenutý poklad Církve, která

17 11

INICIATIVA 17–11

besedy o sociální nauce církve a sociálním rozměru křesťanství

„Už nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě.
Otče svatý, zachovej je ve svém jménu ...“
Jan 17,11

Program na II. čtvrtletí 2009
téma: BIOETIKA

st 6. 5. Doc. MUDr. Petr Hach, CSc.
út 9. 6. MUDr. Marie Svatošová
Besedy se konají celý rok 2009
vždy první středu v měsíci
v 19 hodin v Divadle Miriam
(Ke Strašnické 10, Praha 10).

Vstup volný.

Pořádá ŘK farnost Praha-Strašnice
a Karmelitánské nakladatelství.
e-mail: iniciativa1711@centrum.cz

studium (lat. úsilí) tradičně chápala jako formu askeze. Askeze ale nikdy nebyla zaměřena na sám výkon a přemáhání, nýbrž na uschopnění člověka k cílům, které ho převyšují, a k pokud možno jistému dosažení takového cíle.

Mnohá sociologická šetření z polistopadové doby nevyovídají pozitivně o pověsti Církve jako instituce. Jiří Zajíc vyběhl k úvaze, zda církevní majetek a ekonomické vyrovnání církve a státu mělo mít tak velkou, tak mediálně výraznou prioritu. Nejde o to, tuto otázku vyloučit, ale o to, že by neměla zastíňovat vše ostatní. Sociologové ale zjistili i pozitivní věci: Lidé v naší zemi stále výrazně důvěřují Církvi v tom, že umí zprostředkovávat lidem odpovědi na otázky po smyslu života.

Pohled na jednotlivá povolání a profese

Vrcholem přednášky byl pohled na jednotlivá povolání a profese. Nejvíce času náš host po zásluze věnoval poslání

DOPISY ČTENÁŘŮ

rodičů a pedagogů. Právě oni/my se každému z nás nejvíce dostávají/dostáváme „pod kůži“. To, co v dobrém i ve zlém vložíme do vlastních dětí, nelze rázem škrtnout.

Jaké jsou ctnosti, jaký potenciál k dobrému i zlému dříme v povolání křesťanských právníků, novinářů a komunálních politiků nebo křesťanských manažerů, úředníků a lékařů? Zajíc především ukázal, že naše civilní zaměstnání není „odstřiženo“ od našeho duchovního života, ale že má smysl je posvěcovat a evangelizovat. Z mnoha podnětů vybíráme: Jsem coby rodič spolehlivý pro toho, kdo mi byl Bohem svěřen? Uplatňuji svou autoritu ve prospěch dítěte a tak, aby dozrávala jeho svoboda? Jsem coby učitel pedagogický optimista, mám v děti důvěru? Jsem-li novinářem, usiluji o sebereflexi a neustále se vzdělávám? Pracuji-li jako advokát či soudce, mám odvahu k spravedlivým rozhodnutím a nepohrdám druhými? Jsem jako

obecní zastupitel odolný vůči korupci a klientelismu? Důvěřuji coby manažer v reálné Boží působení v tomto světě? Plním jako úředník svědomitě a efektivně své povinnosti? Jsem jako lékař připraven vždy a všude život chránit, anebo jsem se stal lhotejným?

Pavel Mareš
(mezititulky redakce)

Dopisy čtenářů

Vážená redakce,
chtěl bych vám poděkovat za uveřejnění textu přednášky denverského arcibiskupa Chaputa [RC Monitor 5/2009] o vztahu křesťanské víry a veřejného života. Přijde mi, že je to obsahově velmi silný a přesto vyvážený a konzistentní text.

Jsem rád, že jsem si jej mohl přečíst.
S pozdravem

O. Šipr, Praha

Vážení čtenáři,
děkujeme Vám za Vaši přízeň a přejeme Vám, aby zmrtvýchvstalý Kristus, Vládce světla, Vítěz nad smrtí a hříchem, jasně prozářil Vaše životy.

redakce

Liturgická čtení

12. 4. Neděle	Sk 10,34a.37–43, Žl 118, Kol 3,1–4, Jan 20,1–9		
	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně		
13. 4. Pondělí	Sk 2,14.22b–33, Žl 16, Mt 28,8–15	14. 4. Úterý	Sk 2,36–41, Žl 33, Jan 20,11–18
	sv. Martin I.		sv. Lambert
15. 4. Středa	Sk 3,1–10, Žl 105, Lk 24,13–35	16. 4. Čtvrtek	Sk 3,11–26, Žl 8, Lk 24,35–48
	sv. Anastázie		sv. Bernadetta Soubirousová
		17. 4. Pátek	Sk 4,1–12, Žl 118, Jan 21,1–14
			sv. Inocenc
		18. 4. Sobota	Sk 4,13–21, Žl 118, Mk 16,9–15
			sv. Krescenc (Rostislav)
19. 4. Neděle	Sk 4,32–35, Žl 118, 1 Jan 5,1–6, Jan 20,19–31		
	2. neděle velikonoční (Božího milosrdenství)		
20. 4. Pondělí	Sk 4,23–31, Žl 2, Jan 3,1–8	23. 4. Čtvrtek	Sk 13,46–49, Žl 96, Jan 10,11–16
	sv. Hugo		Svátek sv. Vojtěcha
21. 4. Úterý	Sk 4,32–37, Žl 93, Jan 3,7b–15	24. 4. Pátek	Sk 5,34–42, Žl 27, Jan 6,1–15
	sv. Anselm		sv. Jiří; sv. Fidel ze Sigmaringy
22. 4. Středa	Sk 5,17–26, Žl 34, Jan 3,16–21	25. 4. Sobota	1 Petr 5,5b–14, Žl 89, Mk 16,15–20
	sv. Leonid		Svátek sv. Marka, evangelisty

RC MONITOR – zpravodajský čtrnáctideník vydávaný o. s. Res Claritatis pod záštitou České dominikánské provincie. Noviny jsou zaměřeny na osvětu široké veřejnosti v oblasti života a postojů římskokatolické Církve jako prevence náboženské nesnášenlivosti a xenofobie. Fotografie bez uvedení zdroje pocházejí z Flickr.com. ISSN: 1214-8458. MK ČR E 15474. Adresa redakce: Res Claritatis, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, e-mail: redakce@claritatis.cz, číslo účtu: 1683820001/5500. Redakční rada: Vít Cigánek, RNDr. Václav Frei, Mgr. Michaela Freiová, Mgr. Dagmar Kopecká, P. Mgr. Pavel Mayer OP, Zdeňka Rybová, Mgr. Radim Ucháč, Kateřina Ucháčová, Ondřej Vaněček, Mgr. Matyáš Zrno. Teologický poradce: P. Mgr. Pavel Mayer OP. Objednávky: Periodikum je distribuováno zdarma a lze jej v požadovaném počtu kusů objednat na adrese redakce. Jeho vydávání je možné jedině díky zasláním darům, které pokrývají náklady na tisk a distribuci. Náklady na jedno číslo činí přibližně 15 Kč, což ročně znamená 315 Kč. Všem dárcům Pán Bůh zaplať. Dary lze podle § 15 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit pro snížení základu daně.